

O DELU IN TEŽAVAH SREDNJE RAČUNALNIŠKE ŠOLE

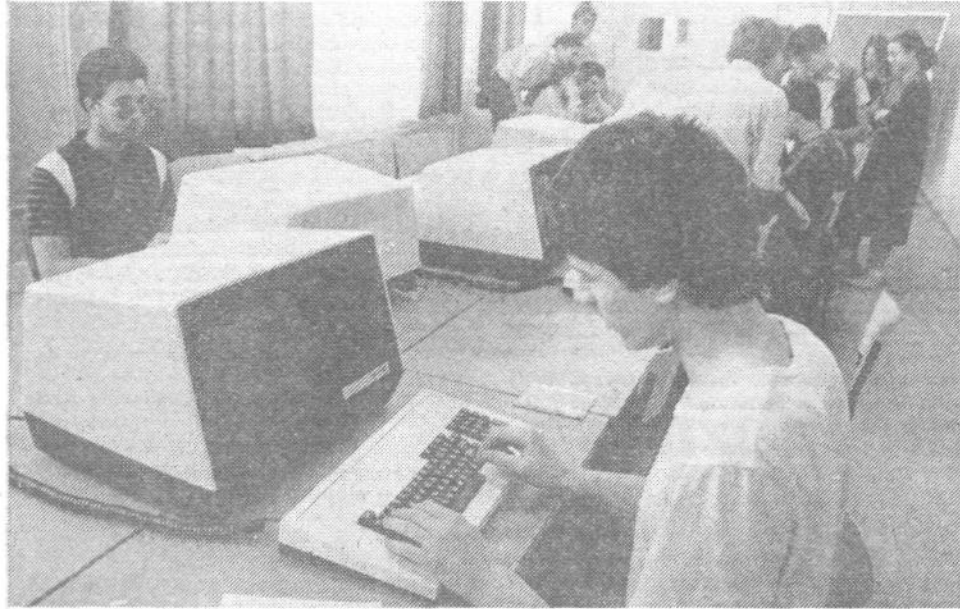
S smelimi načrti do boljše kakovosti

Prva generacija diplomantov srednje šole za računalništvo je letos končala šolanje, vendar dijakinje in dijaki še zdaleč niso zadovoljni z znanjem, ki so ga pridobili v minulih štirih letih. Ko so prišli na šolo, so se o računalništvu učili iz zvezkov, saj na šoli ni bilo niti enega računalnika. Še danes nimajo strokonih učbenikov, iz katerih bi lahko nabirali znanje in ga uporabljali na zadaj že kar številnih računalniških in drugi opremi. Še vedno pa nimajo profesorjev za strokovne predmete, tisti, ki pa so, nimajo kaj prijete v roke, znajti se morajo sami...

O vsem tem so se četrtosolci pred zaključkom letošnjega šolskega leta pogovarjali s predsednikom republiškega komiteja za vzgojo in izobraževanje Tinom Zoričem, šola pa je obiskala tudi predsednica ljubljanske mestne skupščine Tina Tomlje.

Vse te negativne strani seveda ne bodo večno trajale. Odpraviti bi jih bilo pravzaprav treba zelo hitro, da bi dijaki iz šole prihajali res pripravljeni. In obenem vse le ni tako črno. V teh letih je šola prišla do novih prostorov. Izkoristili so vse možnosti in v učilnice spremenili celo drvarnice, v katerih je bila raznovrstna krama. Tudi opremo so kar precej izpopolnili in v načrtu imajo nakup še dodatne računalniške opreme. Pri tem je treba seveda povedati, da ima šola veliko podporo tako na občini kot v združenem delu in brez te pomoči bi bila še vedno zelo pomanjkljivo opremljena.

Na šoli imajo zdaj 20 oddelkov s skupno 620 dijaki, kar pomeni, da je v razredih po več kot 30 učencev. Pouk poteka v dveh izmenah in razredi so zasedeni od sedme ure zjutraj pa do 20 ure zvečer. Dijaki morajo marsikdaj

Pedagoške strokovnjake zdaj v prvi vrsti čaka analiza prve generacije srednjega usmerjenega izobraževanja, ki so končali peto stopnjo šolanja.

Kot pravijo dijaki, ki so prišli na razgovor s Tinom Zoričem in drugimi gosti, s šolanjem niso zadovoljni in upajo, da se bo njihovim naslednikom bolje godilo. Zelo kritično so dijaki ocenili pot uvajanja srednjega usmerjenega izobraževanja, ker je bilo po njihovem mnenju vse premalo pripravljeno. Brez učbenikov in strokovnega kadra, brez denarja za plačilo zunanjih sodelavcev in nabavo nujno potrebne računalniške opreme, brez natančno opredeljenih učnih programov, brez... ne morejo dobiti toliko znanja, kot bi ga morali, da bi lahko brez težav nadaljevali šolanje na višji stopnji ali pa se zaposlili v združenem delu, ki jih je štipendiralo. Dijaki so Tinu Zoriču tudi povedali, da se pouk računalništva na različnih šolah različno odvija. Čeprav v bistvu profesorji predavajo isto snov, so njihova izhodišča drugačna, znanje učencev z različnih šol o isti stvari pa prav tako različno.

Tine Zorič je povedal, da bi morali imeti pri izobraževalni skupnosti skupino strokovnjakov, ki bi z obiski po šolah srednjega usmerjenega izobraževanja in razgovori s profesorji poenotili izobraževalni program. Take strokovne skupine bi morali imeti tudi za druge strokovne predmete. Žal pa denarja, da bi strokovnjake plačali, ni dovolj. Predvsem ga ni toliko, da bi lahko šola ponudila strokovnjaku enako visoko plačo kot združeno delo. Razlike so tako velike, da združeno delo seveda prevlada. Problem je tudi pri plačilu zunanjih sodelavcev, saj šola nima denarja za njihov veliko višji honorar, obenem pa bi bilo nepravilno do drugih pedagoških delavcev.

prihajati na šolo zunaj rednega pouka. Če pogledamo površino, s katero razpolaga šola, lahko izračunamo, da odpade na dijaka komaj 1,86 kvadratnega metra prostora, kar je precej pod normativi, ki predvidevajo na dijaka po tri kvadratne metre.

Da bi omilili to prostorsko stisko, so na šoli že pripravili načrt za zidavo prizidka, s katerim bi pridobili okrog 1.800 kvadratnih metrov prostora oziroma 14 do 16 učilnic na južni - dvorišni strani, obenem pa bi tudi dobili nekaj prepotrebni kabinetov. Seveda pa ta korak ne bo poceni, saj so predračuni po idejnem projektu pokazali, da bi bila naložbena vrednost novega objekta 140 milijonov dinarjev, ki pa jih šola seveda nima.

Na šoli so pripravili tudi seznam potrebne opreme, računalniške in merilne, naložba pa bi bila prav tako vredna več kot 120 milijonov dinarjev.

Čeprav je to res veliko denarja, pa bo vsaj del tega šola le potrebovala. V računalniško opremo pri nas v primerjavi z drugimi razvitimi zahodnimi državami zelo malo vlagamo. To pa seveda pomeni, da bomo težko dohiteli razvoj v svetu. Še pred leti smo zaostajali le 10 krat, zdaj pa se je ta zaostanek povzpela na 15 krat.

Razgovor s Tinom Zoričem je nakazal večino najbolj perečih problemov, ki pestijo srednjo šolo za računalništvo. Vsaj nekatere od teh držav bi morali kar najhitreje odpraviti, da bi mladim ljudem omogočili res dobro izobrazbo. Da so sposobni, nam dokazujeta tri nagrade za inovacije, ki so jih prejeli učenci šole za računalništvo. Kljub pomanjkljivi opremljenosti so dijaki nekaj znanja le pridobili, sami težijo za tem, da bi iz šole prinesli čim več, njihovo zagnanost pa bi morali še bolj podpirati, saj že vsa leta neprestano ponavljamo, da je naša prihodnost v lastnem znanju in razvoju.

Pobude, predlogi, razmišljanja Sveta za turizem

Želimo si veliko blagajan in kmetij odprtih vrat!

Svet za turizem pri predsedstvu OK SZDL je pred kratkim opravil že svojo tretjo sejo. S svojimi predlogi in tehtnim programom bo nedvomno veliko pripomogel k razvoju turizma v naši občini, kjer ponekje še orjemo ledino.

Komu grozi barjanski osat in komu se obeta blagajana?

Predsedstvo OK SZDL je na pobudo sveta za turizem sprejelo tudi sklep o razpisu za ocenjevanje videza o urejenosti in čistoti bivalnega okolja, o katerem smo v Naši komuni že poročali in objavili razpis v celoti. Tik pred sejo sveta pa se je sestala tudi petčlanska komisija, ki bo bedela nad potekom akcije.

Prvi krog je že zaključen, toda komisija kljub temu smatra, da z delom ne sme zastati. O rezultatih vas bomo sprotno obveščali preko našega glasila in poskušali dobiti čim večje število prijavljenecv, saj so se zaenkrat prijavile le tri KS.

Smatramo pa, da jih v krog tekmovalj lahko vključimo še kar lepo število. Marsikje je delo turističnih in drugih društev že dobro utečeno in najbrž so smatrali, da dodatne prijave niso potrebne. Zato smo se na seji dogovorili, da povabimo k sodelovanju še vse preostale KS, znane pa so nam aktivnosti v Polhovem Gradcu, Rudniku, Podpečih-Preserju, Rakitni, Velikih Laščah, Rožni dolini in Turjaku, zato smo prepričani, da se nam bodo omenjene KS rade priključile.

Delo komisije preko leta ne bo zastalo. Sprotno obveščanje v Naši komuni ima velik odziv, zato ne bo slučaj, če bo katera KS dobila grožnje osata, v kolikor ne pospravi ali ne uredi okolice kateregakoli objekta, ki kazi okolico. Vse tiste KS, ki se bodo postavile z lepo urejenimi individualnimi hišami in družbenimi obrati in bodo lahko vzgled vsem ostalim, pa si bodo imele možnost pridobiti blagajana.

Še je čas za razpis, zato vabimo k sodelovanju vse zamudnike.

Kmetije odprtih vrat

Že ime samo je tako preprosto, kakor je preprosta in simpatična ideja, katero je v celoti podprl svet za turizem.

Pretežni del naše občine je kmečkega značaja, tega nam ne morejo oporekati, zato se potrudimo in ta kmečki značaj ali okoliš ponudimo tudi gostom in turistom, ki hote ali nehoti zaidejo k nam.

Razprava na seji je bila pestra, veliko je bilo zdravih in predvsem oprijemljivih idej, katere pa moramo na vsak način spraviti tudi v življenje.

Postavilo se je vprašanje, kaj je »kmetija odprtih vrat«? Preprosto. Kmet ima priložnost prodati mimoidočemu prisleku ali celo turistu del svojih lastnih proizvodov. Sem štejemo mleko, sir, jajca, predvsem pa domače žganje in dobre suhe klobase, morda tudi dober in vedno bolj redek domač kruh. Na kratko. Del tistega, kar kmet pridelava sam in je naravno ter del naše etnografske preteklosti.

In kakšne so obveznosti kmeta? Obveznosti praktično ni. To ne pomeni, da bo moral nekdo neprestano čakati doma, kdaj se bo pojavil gost, saj vemo, da prav v poletnih mesecih čaka kmeta največ dela na polju in njivah. Vse skupaj je le dosti dobre volje in gostoljubnosti.

Vse skupaj je v interesu razvoja turizma v naši občini in k večjemu poznavanju naših zanimivih podeželskih predelov.

Kmetije ne bo težko spoznati, vsaka bo imela poseben znak. Ali bo to lesen krožnik ali lesena žlica, se bo natančneje dogovorila posebej za to izbrana komisija.

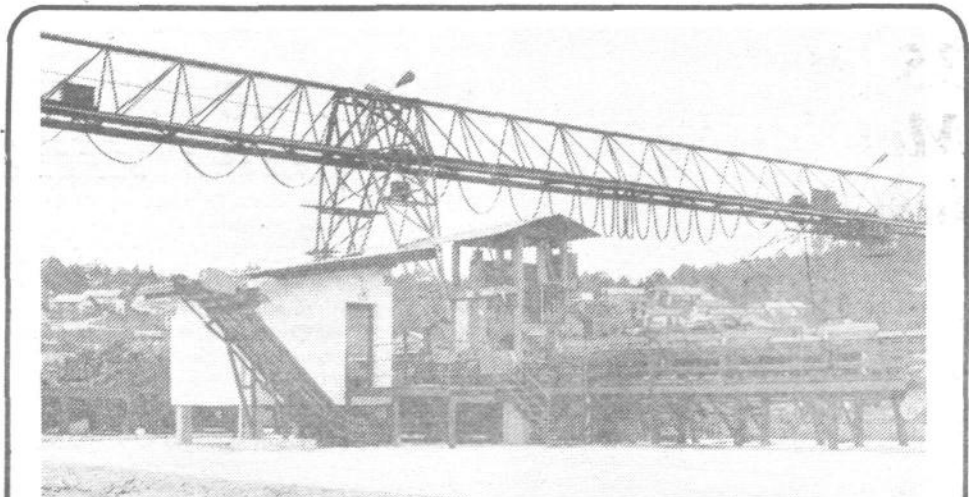
Vsekakor je v našem interesu, da se bomo ob prijetnem nedeljskem sprejemu ali izletu tudi prijetno okrepčali v samotnih kmetijah.

MOJCA ČERNE

Prireditve v Ljubljani

Od 26. do 29. junija - OHCEV V LJUBLJANI - 18. mednarodna turistična folklorna prireditve s prikazom slovenskih poročnih običajev, nastopom domačih in tujih folklornih skupin v Ljubljani in Sloveniji. **Osvetila prireditve bo v soboto 29. junija**, ko bo svatovska poroka ob 15. uri prispela na Magistrat, ob 18. uri pa bo veselo svatovanje na Gospodarskem razstavišču.

Od 25. junija do 7. julija v okviru 33. mednarodnega poletnega festivala 11. JUGOSLOVANSKI BALETNI BI-

Nova naprava - kakovostno obdelana in razrezana hlodovina - Hojina Žaga na Škofljici je z novo naložbo začela lansko jesen. Linija za razrez lesa je stala 85 milijonov. Ob njej bosta dovolj dva človeka, saj je naprava avtomatska in računalniško vodena.

IZ ŠKOFELJSKE HOJE

Nova naprava zagotavlja kvaliteto!

Hojina žaga na Škofljici je letos dobila novo napravo, ki bo delavcem zelo olajšala delo, predvsem pa bo hlodovina veliko bolj kakovostno razrezana in ostalo bo manj odpadnega lesa.

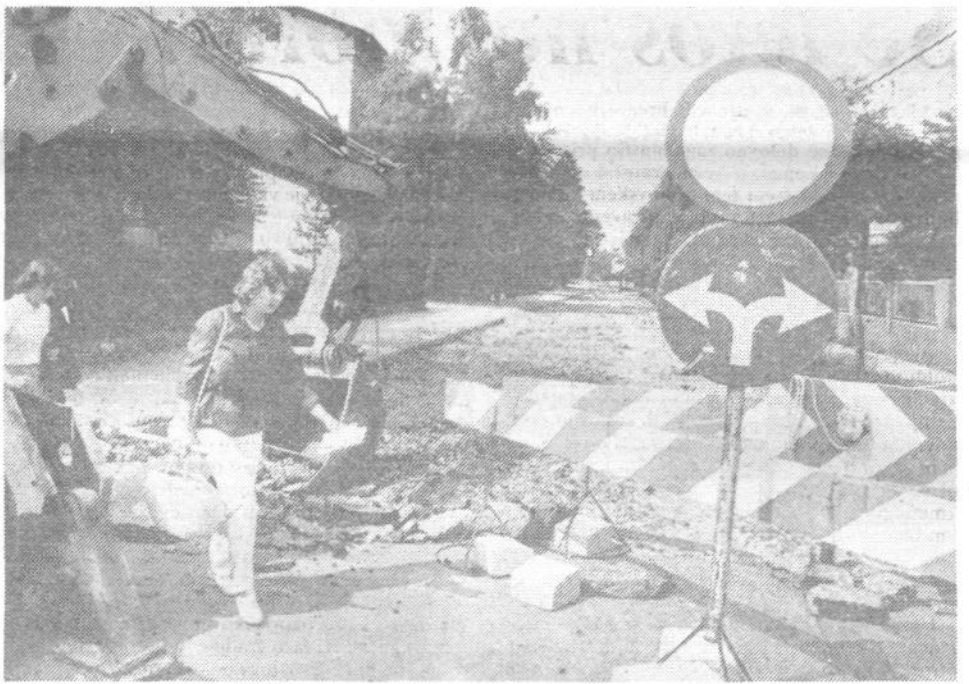
Računalniško vodeno mehanizirano hlodišče za lupljenje, krojenje ter debelinsko in dolžinsko krojenje hlodovine so na Žagi začeli postavljati lansko jesen. Vrednost naložbe pa je 85 milijonov dinarjev. Poleg Hoje so dali denar še v Gozdnem gospodarstvu Ljubljana, ki je tudi glavni dobavitelj hlodovine, denar pa je prispeval tudi Aerov tozid Tovarna celuloze iz Medvoda, ki bo zato od Žage na leto lahko dobil 3.000 prostorninskih metrov celuloznega lesa. Zmogljivost nove naprave je 30.000 prostorninskih metrov letno, kar je več, kot na Žagi za zdaj potrebujejo. Letno namreč razrežejo 25.000 prostorninskih metrov hlodovine. Nova naprava, ki so jo naredili v Mežici, je avtomatizirana v taki meri, da bosta ob njej delala le dva človeka.

Na Žagi pa imajo v načrtu tudi postavitev linije za decimiranje lesa, kar pomeni, da bodo les razrezali na take velikosti, kot jih končni proizvajalec lesnih

izdelkov potrebuje. Vse kar bo treba narediti je dokončno obdelati že izmerjeni in odrezani kos lesa.

Na Škofljici je zaposlenih na Žagi 75 ljudi in delajo v treh izmenah. Delavci norme presegajo tudi do 60 odstotkov, na mesec pa skupaj z dodatki za nočno delo zaslužijo okrog 40.000 dinarjev. Letošnji proizvodni načrt Žage je 800 milijonov dinarjev prometa oziroma dohodka.

Lokacija na Škofljici ponuja možnosti za razširitev obdelave hlodovine, saj ima na voljo 14 hektarov površine. Naj povemo še to, da nobena stvar, ki ostane od hlodov po lupljenju in žaganju, ne gre v nič. Žaganje pridejo iskat kmetje za steljo, iz njega pa je skupaj z lubjem mogoče narediti tudi brikete za kurjenje. Zagin direktor Janez Cimperman je povedal, da se v zadnjem času tržišče precej zapira, saj lesna industrija zaradi prepolnih skladišč ne potrebuje več toliko lesa. V primeru, da žagane hlodovine ne bodo mogli ponuditi domačemu trgu, bodo morda nekaj lesa lahko spet izvozili. Zdaj namreč nimajo skoraj nič izvoza prav zaradi usmeritve, da je treba najprej zadostiti potrebam domače industrije.

Spričo jam je bila Jamova cesta resnično že prepotrebna temeljite prenove!

Kljub majhnim sredstvom več pridobitev

Denarja za komunalno imamo v naši občini vedno premalo. Majhna vlaganja v preteklosti nam zdaj delajo velike težave, saj smo komunalno najslabše opremljena ljubljanska občina. Kljub temu, da denarja ni veliko, pa bomo v občini do konca letošnjega leta le nekaj pridobili.

Tako bo letos dograjen nov vodovod na Rakitni, brez katerega ne bi bilo mogoče začeti z obnovo mladinskega ljubljanskega zdravilišča. Nadaljevala se bo tudi gradnja primarnega vodovoda Jurčkova pot - Galjevica, potrebna zaradi stanovanjske zidave. Nov primarni vodovod bo tudi ob cesti v Mestni log, kar bo zagotovilo preskrbo z vodo v južnem predelu Trnovega. Zaradi majhne zmogljivosti sedanjega vodovoda bi se namreč lahko zgodilo,

da bi ob bolj sušnih obdobjih stanovalci višjih nadstropij v trnovskih blokih ostali brez vode.

V letošnjem načrtu je tudi popravilo vodovoda v Črni vasi, vodovodna prečrpovalnica na Škofljici, ki bo prav tako pomenila večjo zmogljivost, na vrsto pride sanacija vodovoda v obstoječih naseljih kot je Brezovica in Škofljica - Lanišče in pa v Pijavi gorici - povezava z prečrpališčem na želimeljskem vršaju, v načrtu je tudi sanacija vodovoda v Kozarjah in gradnja vodovoda na Rakovniku - Pot k ribniku.

Od kanalov se bo nadaljevala gradnja kanala Kozarje, Jurčkova pot, Bonifacija, povezovalni kanal med Vnanjimi in Notranjimi Goricami, na vrsto pride letos sanacija vodovodnih območij, torej na Brestu v prvem in drugem varstvenem pasu, na Rakovi jelši pa je v načrtu polaganje poskusne kanalizacije na tlačni sistem. Seveda pa je tu še komunalna oprema, potrebna za industrijsko cono RP/2 objekte samoprispevka III in vso stanovanjsko gradnjo v občini.

Od letošnjih cestnih del je že v teku obnova Jamove ceste, kjer je treba popraviti tudi kanalizacijo, ki je poškodovana še od tistega časa, ko je po Jamovi cesti potekal obvoz, pregledati je treba tudi vodovodno omrežje in seveda tudi vse ostale komunalne vode. Dela naj bi bila opravljena do konca julija. Letos bi radi naredili tudi povezavo Mestni log-Tbilisijska ulica - vsaj kanalizacijo za meteorno vodo in zgornji ustroj. V načrtu so še končna dela v Trnovskem pristanu, ki so ostala nedokončana od preselitve in rušenja objektov, v katerih je bila delovna organizacija Igo.